

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Krahuly a soudců JUDr. Lenky Novotné a Mgr. Jiřího Vilda ve věci

žalobce: **P. D. L.**, narozený dne „X“
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem „X“
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2022, č.j. MV-63146-4/SO-2022

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2022, č.j. MV-63146-4/SO-
Shodu s prvopisem potvrzuje G. M.

2022, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 11. 3. 2022, č. j. OAM-2286-12/DP-2022. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. zastavil správní řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná, neboť účastník řízení (zde žalobce) podal žádost na území, ač k podání nebyl oprávněn. V podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně považuje za nezákonné, neboť pobývá na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty, byť se jedná o pobyt v režimu ust. § 47 zákona č. 326/1999 Sb. na základě přiznaného odkladného účinku žalobě. V režimu této fikce je oprávněn podat na území žádost o nové povolení k pobytu

podle § 45 zákona č. 326/1999 Sb. Má za to, že pokud je cizinec oprávněn podat žádost o povolení

k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání v době pobytu na území v režimu § 47 zákona

č. 326/1999 Sb., je k tomu oprávněn i v době, kdy je pobyt v tomto režimu spojen s přiznaným odkladným účinkem žalobě nebo kasační stížnosti, jehož smyslem je pozastavení či odložení negativních účinků pravomocného rozhodnutí. Jedním z negativních důsledků pravomocného rozhodnutí je i ztráta oprávnění cizince podat na území žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Pokud sám žalovaný uznává, že v důsledku přiznaného odkladného účinku žalobě žalobce na území pobývá oprávněně v režimu § 47 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., pak byl oprávněn dne 25. 1. 2022 svoji žádost o dlouhodobý pobyt za účelem podnikání podat. Dále uvedl, že rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, neboť žalovaná na podporu svých závěrů odkazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č.j. 7 Azs 46/2017-28, v němž soud posuzoval oprávněnost podání žádosti o trvalý pobyt podle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., zatímco zákonné podmínky pro podání žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem podnikání jsou odlišné.

2. Žalovaný trval na zákonnosti a správnosti svého rozhodnutí s odkazem na jeho odůvodnění a na spisový materiál s tím, že žaloba nepřináší žádnou novou relevantní informaci. Má za to, že rozhodnou otázkou oprávnění cizince podat na území další žádosti v době, kdy na území nepobýval na základě zákonem předpokládaného pobytového oprávnění, ale „jen“ na základě přiznaného odkladného účinku žalobě, se již judikatura správních soudů konstantě vypořádala. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
3. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 30 denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností Shodu s prvopisem potvrzuje G. M.

žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

5. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 2. 2021, č.j. MV-909-5/SO-2021, ve věci žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 22. 11. 2019, č.j. OAM-28864-12/ZM-2017, neboť zaniklo právo, jehož se řízení týkalo. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce u Krajského soudu v Ostravě správní žalobu, jíž se domáhal jeho zrušení. Současně se žalobou podal návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, jemuž Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 16. 9. 2021, č.j. 25 A 147/2021-29, vyhověl a žalobě přiznal odkladný účinek. Dne 25. 1. 2022 (za trvání odkladného účinku přiznaného žalobě) podal žalobce žádost o povolení k dlouhodobému pobytu jako osoba samostatně výdělečně činná. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 11. 3. 2022, č. j. OAM-2286-12/DP-2022 podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. zastavil správní řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná, neboť žalobce podal žádost na území, ač k podání nebyl oprávněn. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 5. 2022, č.j. MV-63146-4/SO-2022, zamítnuto a napadené usnesení potvrzeno.
6. Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí.
7. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vyplývá, že správní orgány při svém rozhodování s odkazem na ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu dospěly k závěru, že fikce pobytu podle § 47 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. není skutečným povolením k pobytu a následkem přiznání odkladného účinku žalobě není prodloužení pobytového statusu účastníka řízení. Původní rozhodnutí totiž zůstává i nadále v právní moci a je třeba na něj hledět (do doby pravomocného rozhodnutí soudu) jako na zákonné a věcně správné, pouze se jeho účinky do doby rozhodnutí pozastavují. Účastník řízení se tedy nenachází ve fázi před vydáním (odvolacího) rozhodnutí a nedisponuje tudíž pobytovým oprávněním, jež je nutnou podmínkou k podání žádosti o vydání dalšího pobytového oprávnění na území České republiky.
8. Dle zdejšího soudu z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, která tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 4 Ads 123/2009-99), jednoznačně vyplývá, že tyto svůj právní názor řádně odůvodnily. S ohledem na shora uvedené shledal soud žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně plně přezkoumatelnými. V projednávané věci nedošlo k porušení ani § 68 správního řádu, ani § 89 odst. 2 správního řádu.
9. Podle § 47 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje G. M.

povolení

k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, ačkoliv žádost byla podána

v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích 1 až 3, považuje se vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.

10. Podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. usnesením se zastaví řízení o žádosti také tehdy, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn.
11. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem vyplývajícím z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, podle kterého podal-li žalobce žádost o povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy nebyl držitelem žádného platného povolení k pobytu, ale pobýval na území toliko na základě přiznaného odkladného účinku správní žalobě v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 25 A 147/2021, byl správní orgán I. stupně povinen řízení o této žádosti zastavit podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. Tento závěr má oporu v judikatuře Nejvyššího správního soudu (reprezentované např. rozsudkem ze dne 21. 3. 2018, č.j. Azs 54/2018-27, rozsudkem ze dne 24. 4. 2019, č.j. 6 Azs 36/2019-19), která dovodila, že fikce pobytu (a to i v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o neprodloužení povolení k pobytu) má především chránit cizince před nutností opustit území České republiky, než je s konečnou platností rozhodnuto o jeho žádosti o prodloužení povolení k pobytu. Jejím účelem však není umožnit cizinci podávat další žádosti v režimu zákona č. 326/1999 Sb., které jsou podmíněny existujícím povolením k dlouhodobému pobytu. Fikci pobytu podle § 47 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. nelze stavět na roveň povolení k dlouhodobému pobytu (ať již pro účely podání žádosti o povolení trvalému pobytu na území České republiky, podání další žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, pro účely podání víza za účelem strpění či při posuzování oprávněnosti pobytu v řízení o správním vyhoštění). Na základě fikce pobytu podle § 47 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. totiž „nelze rozhodovat v dalších řízeních“.
12. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Soud tedy žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. M.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 1. března 2023

JUDr. Jiří Krahula v. r.
předseda senátu